

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski

SSN Jacek Widło (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania A. E. W. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 lutego 2020 r. nr (...) w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek przejścia w stan spoczynku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 15 lipca 2020 r.,

wniosku odwołującej się o udzielenie zabezpieczenia,

oddala wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

UZASADNIENIE

Uchwałą z 21 lutego 2020 r., nr (...), Krajowa Rada Sądownictwa, działając na podstawie art. 69 § 1b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz.U. 2020, poz. 365 ze zm.; dalej: p.u.s.p.), nie wyraziła zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego przez A. E. W. S. – sędziego Sądu Okręgowego w K..

Pismem z 9 czerwca 2020 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 13 lipca 2020 r., odwołanie od ww. uchwały złożyła skarżąca, wnosząc także o zabezpieczenie roszczenia.

Następnie pismem z 2 lipca 2020 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 14 lipca 2020 r., skarżąca wniosła o pilne rozpoznanie wniosku o zabezpieczenie.

W dniu 9 lipca 2020 r. skarżąca przeszła w stan spoczynku w związku z osiągnięciem wieku 65 lat.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie podlega oddaleniu.

Sąd Najwyższym w obecnym składzie podziela pogląd prawny wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z 26 marca 2019 r., I NO 57/18 i wcześniej wydanym w tej sprawie postanowieniu, że uchwały Krajowej Rady Sądownictwa w sprawach osobowych podlegają kontroli sądowej pod względem jej zgodności z prawem (legalności) – zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (t.j. Dz.U. 2019, poz. 84 ze zm., dalej: u.KRS), o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej. Dotyczy to w szczególności uchwał KRS w przedmiocie niewyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego osiągnącego wiek przejścia w stan spoczynku, o którym mowa w art. 69 § 1 p.u.s.p. (podobnie postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 lutego 2020 r., I NO 3/20, z 6 maja 2020 r., I NO 187/19, z 19 maja 2020 r., I NO 15/20, oraz z 15 kwietnia 2020 r., I NO 191/19).

Zgodnie z art. 69 § 1 p.u.s.p. sędzia przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, chyba że nie później niż na sześć miesięcy i nie wcześniej niż na dwanaście miesięcy przed ukończeniem tego wieku oświadczy Krajowej Radzie Sądownictwa wolę dalszego zajmowania stanowiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie.

W świetle art. 69 § 1b p.u.s.p. Krajowa Rada Sądownictwa może wyrazić zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego, jeżeli jest to uzasadnione interesem wymiaru sprawiedliwości lub ważnym interesem społecznym, w szczególności jeśli przemawia za tym racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego lub potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów. Uchwała Krajowej Rady Sądownictwa jest ostateczna. W przypadku niezakończenia postępowania związanego z dalszym zajmowaniem

stanowiska sędziego po ukończeniu przez niego wieku, o którym mowa w § 1, sędzia pozostaje na stanowisku do czasu zakończenia tego postępowania. Brak jest jednak przepisu, który wstrzymywałby skuteczność uchwały do czasu rozpoznania odwołania przez Sąd Najwyższy.

W świetle art. 730¹ § 1 k.p.c. skarżąca powinna uprawdopodobnić roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Na obecnym etapie – w związku z faktem, że skarżąca przeszła w stan spoczynku – nie można osiągnąć celu zabezpieczenia, jakim jest zapewnienie skuteczności przyszłego orzeczenia, oznacza to więc brak interesu prawnego w jego udzieleniu.

Z tych powodów należało orzec o oddaleniu zabezpieczenia na podstawie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS i art. 398²¹ k.p.c.